

РЕШЕНИЕ

№ 2962

гр. София, 03.05.2019 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 41 състав,
в публично заседание на 18.04.2019 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Луиза Христова

при участието на секретаря Мариана Велева, като разгледа дело номер **2279** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от АПК. Образувано е по жалба на С. И. А. от [населено място], чрез адв. Т., срещу мълчалив отказ на главния секретар на Министерството на културата да предостави достъп до обществена информация на жалбоподателя по негово заявление вх. № 97-00-66 от 29.10.2018г.

В жалбата се поддържа, че исканата информация представлява обществена информация по смисъла на чл.2, ал.1 от ЗДОИ от служебен характер, достъпът до която е свободен. Обосновава се задължението на административния орган да се произнесе по подаденото заявление с изричен акт в 14-дневен срок от регистриране на заявлението. Поради това мълчалив отказ по ЗДОИ е недопустим. Иска се от съда да го отмени и да задължи ответника да предостави исканата информация. Претендират се разноски по списък.

Ответната страна – главния секретар на Министерството на културата, редовно уведомен, в становище от 28.03.2019г. сочи, че действително е налице мълчалив отказ, тъй като жалбоподателката е получила достъп до търсената от нея информация многократно.

Административен съд София-град като се запозна с доказателства по делото и с оглед правомощията си по чл.168 вр. чл.146 от АПК, прие за установено следното:

Жалбата е подадена от лице с правен интерес в срока по чл. 149, ал.2 от АПК – заявлението за предоставяне на достъп до обществена информация е подадено на 29.10.2018г. и по него липсва произнасяне в срока по чл. 28, ал.1 от ЗДОИ, изтекъл на 12.11.2018г. Жалбата срещу мълчаливия отказ е подадена на 28.11.2018г. Преценката

за приложимостта на ЗДОИ е по същество, като дори при неприложимост на този закон, административният орган следва да постанови изричен акт. Следователно жалбата срещу мълчаливия отказ е допустима, а разгледана по същество – основателна по следните съображения:

Административен съд София - град, II-ро отделение, 41-ви състав, за да се произнесе по спора, прие за установено от фактическа страна следното:

Жалбоподателят е подал заявление за достъп до обществена информация с вх. № 97-00-66/29.10.2018г. до Министъра на културата. В него е поискал да му се предостави обществена информация, съдържаща се в: 1. Заповед на министъра на културата за изложбата през 2002г. в Б.; 2. Разрешително за износ на П. златно съкровище за изложбата през 2002г. в Б.; 3. Акт за приемане и предаване на предметите от П. златно съкровище за изложбата през 2002г. в Б.; 4. Протокол за състоянието на предметите от П. златно съкровище за изложбата през 2002г. в Б..

Заявлението не е процедурирано, видно от становище на ответника от 28.03.2019г., тъй като същата информация е предоставена по заявление вх. № 97-00-30 от 30.05.2017г. с решение от 27.07.2017г.

Представена е заповед № РД-09-262 от 17.05.2017г. на министъра на културата, с която е възложено на главния секретар на МК да подписва решения за предоставяне или за отказ от предоставяне на достъп до обществена информация по подадени заявления по реда на ЗДОИ.

При така установеното от фактическа страна, съдът обосновава следните правни изводи:

На първо място, следва да се отговори на въпроса, дали ответника, като представляващ Министерството на културата, е задължен субект по ЗДОИ. С оглед разпоредбата на чл. 3, ал. 2, т. 1 ЗДОИ, следва да се приеме, че министърът на културата като държавен орган е задължен субект по ЗДОИ, поради което упълномощеният от него главен секретар на министерството, е органът, който следва да постановява актовете във връзка с исканията за предоставяне на достъп до обществена информация. Предвид това оспорваният акт е издаден от компетентен орган.

На второ място, по дефиницията в чл.2, ал.1 ЗДОИ обществена информация е всяка информация, свързана с обществения живот в Република България, която дава възможност на гражданите да си съставят собствено мнение относно дейността на задължените по закона лица. Съгласно цитираното определение, в обхвата на "обществена информация" по смисъла на ЗДОИ попадат всички данни относно обществения живот, съдържащи се в документи и други материални носители на данни, създавани, получавани или съхранявани от задължените по ЗДОИ субекти.

На трето място, разпоредбата на чл.3, ал.1 ЗДОИ задължава субектите да предоставят обществена информация, която се създава или съхранява в тях. В случая ответникът не е изразил становище, че исканата информация не се съхранява при него, нито има данни да е препратил заявлението по реда на чл. 32 от ЗДОИ или да е уведомил жалбоподателя за липсата ѝ съгласно чл. 33 от сз.

Редът и условията за предоставяне на достъп до обществена информация са подробно регламентирани в глава III на ЗДОИ. В чл.28, ал.1 ЗДОИ е установено изрично задължение на субектите по чл.3 да разгледат подадените до тях заявления за достъп до търсената информация, като това задължение е скрепено със срок - не по-късно от 14 дни след датата на регистриране на заявлението. Съгласно ал.2 на същата норма в

определения от закона срок органите или изрично определени от тях лица вземат решение за предоставяне или за отказ от предоставяне на достъп до исканата обществена информация, за което уведомяват писмено заявителя. Единствената призната от закона възможност за процедиране на заявление за достъп до обществена информация е задълженият субект да постанови изричен акт - решение за предоставяне или за отказ от предоставяне на достъп до исканата информация, което се връчва лично на заявителя срещу подпис. Изискването за писмено мотивирано произнасяне е гаранция за законосъобразност на акта. В случаите, когато задълженият субект не се произнесе в срок по заявлението, е налице мълчалив отказ по смисъла на 58, ал.1 АПК, който подлежи на съдебен контрол за законосъобразност.

С оглед характера на уредените обществени отношения и целта на ЗДОИ, главният секретар на МК е бил длъжен изрично да се произнесе в законоустановения срок по заявлението на жалбоподателя, чието съдържание отговаря на чл.25, ал.1 ЗДОИ, и е редовно от формална страна. Като не е сторил това, главният секретар на МК е допуснал съществено нарушение на административно-производствените правила, установени в чл.38 и чл.39 ЗДОИ. Мълчалив отказ в производството по ЗДОИ е недопустим, поради което само на това основание същият подлежи на отмяна. Не се споделя доводът на ответника за приложимост на чл. 37, ал.1, т.3 от ЗДОИ, тъй като същият се навежда за първи път пред съда, вместо да се изложи подробно в изричен акт в рамките на административното производство. В случая информацията по заявление № 97-00-30 от 30.05.2017г. е предоставена повече от година преди подаване на настоящото заявление, т.е. срокът по чл. 37, ал.1, т.3 от ЗДОИ е надвишен. Освен това липсват доказателства за нейната идентичност с поисканата със заявление № 97-00-66 от 29.10.2018г. информация. По първото заявление е поискана информация, съдържаща се в договор за изложба в Б., Б. през 2002 г., приложенията към този договор, включващи П. златно съкровище, заповедта към този договор на Министъра на културата за временен износ на П. златно съкровище. Видно от решение № 97-00-30 от 27.07.2017г. е предоставена само заповед № РД-09-348 от 20.09.2002г. на министъра на културата, като няма данни дали същата касае временен износ на П. златно съкровище за изложба в Б., Б. през 2002 г. Дори и да е така, в останалата си част исканата информация по второто заявление напълно се различава от тази по първото заявление, като няма данни за нейното предоставяне.

Поради това преписката следва да бъде върната на ответника за произнасяне по заявлението с надлежен изричен акт в съответствие с изискванията на ЗДОИ.

При този изход на спора на жалбоподателя се дължат разноски в размер на 10лв. за внесената държавна такса и 500лв. адвокатско възнаграждение, платено в брой съгласно договор за правна защита на л. 9.

Така мотивиран и на основание чл.172, ал.2 от АПК Административен съд София-град, Второ отделение, 41 състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ мълчалив отказ на главния секретар на Министерството на културата да предостави достъп до обществена информация на С. И. А. от [населено място], по нейно заявление вх. № 97-00-66 от 29.10.2018г.

ВРЪЩА административната преписка на главния секретар на Министерството на културата за произнасяне съобразно мотивите на настоящото решение в 14 дневен

срок от влизането му в сила.

ОСЪЖДА главния секретар на Министерството на културата да заплати на С. И. А. от [населено място] сумата от 510лв. разноски по водене на делото.

Препис от решението да се изпрати на страните, а на основание чл. 174 от АПК - и на главния инспектор при Министерството на културата.

Решението съгласно чл. 40, ал.3 от ЗДОИ не подлежи на обжалване.

СЪДИЯ: